

‘Hoe mooi is het als deze plek bijdraagt aan meer cohesie in de buurt?’

Annert Stroes: ‘Eten werkt verbindend en soep is uitnodigend en warm.’
Lammert Aling

Oud worden, vooral als dat vitaal, zinrijk én samen kan, gun je iedereen. Maar hoe word je plezierig oud en bouw je een sociaal pensioen op? Hoe blijf je betrokken? In deze serie wordt een inkijkje gegeven in de pogingen van jong en oud om iets van het leven te maken. Deze maand de vrouw achter misschien wel de kleurrijkste winkel van Assen, Annet Stroes (60).

Ouder worden, houdt het je bezig?

‘Onlangs werd ik 60 en moest terugdenken aan mijn ouders rond die leeftijd. Een leven lang hard werken en klaarstaan voor elkaar en het gezin. Heel mooi, maar ik zie nu onszelf later én anders oud worden dan zij destijds. Mijn partner Albert en ik blijven jong door ons te omringen met mensen van alle leeftijden, zowel in ons werk als privé. We blijven nieuwsgierig naar elkaar en naar wat de ander bezighoudt en maken gebruik van elkaars talenten. Zo hebben wij bijvoorbeeld niet alleen met onze vrienden een fijne band, maar evengoed gelijkwaardig contact met hun kinderen.’

Ondertussen heb je nog een paar jaar te gaan voor je pensioen ...

‘Ja, dat houdt me wel bezig. Niet dat ik me oud voel, maar als ik in de gehandicaptenzorg was blijven doen wat ik deed, dan was mijn leeftijd zeker een rol gaan spelen. Het vraagt fysiek heel veel van je en onregelmatige werktijden slurpen energie. Het wordt enorm onderschat hoe zwaar dat is. Daar mag wel meer aandacht voor komen. Een jaar of tien geleden vroeg ik mijzelf dan ook af wat ik diep in mijn hart zou willen. Waar wilde ik over tien jaar staan?’

‘Ik had al een atelier aan huis waar ik met liefde en aandacht en op verzoek sieraden maakte. Heerlijk om te doen, maar ik miste het sociale aspect van een winkel. Een praatje maken, een luisterend oor bieden, het gezellig hebben. In mijn hoofd vormde zich een droom en ik merkte dat ik die steeds verder inkleurde. Op vakantie projecteerde in elk idyllisch pand een eigen winkel en voelde de energie en inspiratie opborrelen. Een energie én vrijheid die ik in mijn werk, waar elke handeling is vastgelegd in protocollen, was kwijtgeraakt. Als ik altijd een ander adviseer ‘blijf bij jezelf, ontdek je passie’, werd het tijd dat ik nu ook zelf ging doen waar ik blij van word.’

Hoe blijf jij bij jezelf?

‘Door mijn droom te realiseren! Weliswaar midden in coronatijd, maar alsof het zo moest zijn: dit pand aan de Venestraat kwam op onze weg. Hier kon het, mijn droom waarmaken, midden in een woonwijk. Dat ‘Firma Leuk’ vervolgens pas medio 2021 normaal open kon was pittig, maar ik had en heb er vertrouwen in. Sowieso geloof ik dat je altijd in mogelijkheden moet denken, dan bereik je wat je wilt.’

‘Ik zie werk als de sponsor van leuke dingen en wil graag nog zeven jaar hard werken. Maar dan wil ik wel zo lang mogelijk gezond en fit blijven. Hier kan dat, dit werk spaart mijn rug en nek. Ik heb nu een baan die energie geeft in plaats van kost. Ik wil graag hard werken, maar wel mét plezier. En daarna, wie weet... Bijvoorbeeld met een campertje er samen met Albert op uit trekken.’

Je wilt meer betekenen voor de buurt?

‘De grote tafel, midden in de winkel, vraagt gewoon om ontmoeting. Hoe mooi is het als deze plek kan bijdragen aan meer cohesie in de buurt? Ik houd van sociaal bezig zijn en met kunst, kleuren en vormen een sfeer creëren die de gezelligheid geeft van thuiskomen. Ook medewerkers van Mijn Buurt Assen was dit opgevallen en zo raakten we in gesprek over hoe we samen iets konden opzetten voor de Oude Molenbuurt. Een kop koffie schonk ik al, hier kwam een nieuw idee bij: soep! Eten werkt verbindend en soep is uitnodigend en warm. We starten met een klein groepje en noemen het ‘Samen Soepen in de buurt’. Ons doel is mensen uit de buurt met elkaar in contact brengen en in gesprek vernemen welke wensen er leven. Ik faciliteer, Mijn Buurt Assen nodigt uit en ondersteunt.’

‘Mijn droom nu is dat dit slaagt en mijn winkel op die manier kleur geeft aan de buurt. Er komen leuke mensen op mijn pad, de gunfactor is er. Ik hoop dat mensen hier een plek vinden en zich gezien, verzorgd en verwarmd voelen. Even was dat te ambitieus en verviel ik haast in mijn therapeutische rol uit de zorg met eindeloos geduld en aandacht. Nu lukt het me beter het midden op te zoeken tussen een luisterend oor en opgaan in de verhalen. Ik wil er niet (meer) van wakker liggen. Dus als het gesprek aan de grote tafel te zwaar dreigt te worden zeg ik

‘Maar hier is het leuk!’ En wie mij wat beter kent weet dat ik hier mijn vak van heb gemaakt, vandaar Firma Leuk!’

Monique Bodegom

www.samenouderworden.nl

Samen ouder worden